

14.11.2019/EN
Wersja polska 19.11.2019
Wzorzec FCI nr 102

MAŁY MÜNSTERLÄNDER

(Kleiner Münsterländer)

Tłumaczenie (z języka angielskiego) : Mirosław Redlicki

Kraj pochodzenia: Niemcy

Data publikacji obowiązującego wzorca: 04.09.2019

Użytkowość: wszechstronny wyżeł.

Klasyfikacja FCI: Grupa 7 - Wyżły.

Sekcja 1.2 - Wyżły kontynentalne.

Typ spaniela.

Obowiązują próby pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Hodowla małych wyźłów w położonym na północy Niemiec Munsterlandzie jest udokumentowana od mniej więcej 1870 roku. W żyłach małych munsterlanderów płynie krew wielu dawnych płochaczy i psów wystawiających zwierzynę. W roku 1912 w macierzystym kraju powstało „Stowarzyszenie na rzecz małych wyźłów munsterlandzkich” (Heidewahtelhunde); jego celem było zachowanie i popularyzacja tych psów jako odrębnej rasy psów myśliwskich. Myśliwi doczekali się średniej wielkości, pełnego pasji, inteligentnego i oddanego właścicielowi wszechstronnego psa myśliwskiego do polowania w polu, lesie i wodzie. W roku 1921 doktor Friedrich Jungklaus opracował pierwszy wzorzec rasy, który od tego czasu ulegał ciągłemu wzbogaceniu. Dzisiaj mały munsterlander jest wszechstronnym psem myśliwskim, bardzo popularnym wśród myśliwych na całym świecie dzięki swoim talentom do pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE:

Mocny, harmonijnie zbudowany pies średniej wielkości, odznaczający się wyważonymi proporcjami, klasą i elegancją. Zwracająca uwagę głowa. W pozycji stojącej sylwetka pisa opisana jest płynnymi liniami, a sylwetka zakończona jest horyzontalnie noszonym ogonem. Kończyny przednie i ogon dobrze opiórowane, na tylnych portki. Lśniaca sierść powinna być prosta lub lekko falista, gęsta i nie za długa. Chody tego wyźła są harmonijne i przestrzenne. **Ogólny wygląd psa zawsze wskazywać musi na jego użytkowość myśliwską.**

WAŻNE PROPORCJE: Długość tułowia **mierzona od przedniej krawędzi mostka do guzów siedzeniowych** powinna przewyższać wysokość w kłębie, **celem jest proporcja 1:1,1** Długość mózgowczaszki od guza potylicznego do stopu jest równa długości kufy od stopu do nosa.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT: Pies inteligentny, łatwo uczący się, pełen temperamentu, który jest jednocześnie stabilny i wyrównany. Przyjacielski wobec ludzi, zatem nadaje się na psa rodzinnego. Chętny do współpracy z właścicielem. Pies o silnym i wytrwałym instynkcie łowieckim, wszechstronnych zdolnościach myśliwskich, mocnych nerwach i chęci polowania. **Pies musi wykazywać naturalne zdolności wymagane przy polowaniu w bliskiej współpracy z człowiekiem w polu, lesie i wodzie i aportowaniu.**

GŁOWA: Wyraz głowy jest istotnym elementem typu.

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: szlachetna, sucha, płaska do lekko wysklepionej.

Stop: tylko słabo zaznaczony, ale wyraźnie widoczny.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: jednolicie brązowy.

Kufa: mocna, długa, grzbiet nosa prosty.

Wargi: krótkie, dobrze przylegające i pigmentowane - jednolicie brązowe.

Uzębienie: zęby białe i duże, w regularnym i kompletnym zgryzie nożycowym, w którym siekacze szczęki osadzone pionowo ściśle przylegają przed siekaczami żuchwy. 42 zęby zgodnie z wzorem zębowym.

Policzki: wyraźne, dobrze umięśnione

OCZY: średniej wielkości ani wypukłe, ani głęboko osadzone. Brązowe, jak najciemniejsze, powieki ściśle przylegające do gałki ocznej, zasłaniają trzecią powiekę.

USZY: szerokie, wysoko osadzone, przylegające do głowy, zwężające się ku końcom, nie za długie, sięgające najwyżej do końca fafli.

SZYJA: długości harmonizującej z całością, lekko łukowato wygięta i bardzo muskularna, stopniowo poszerzająca się w kierunku tułowia, przylegająca skóra, brak podgardla.

TUŁÓW:

Linia górna: prosta, lekko opadająca.

Kłęb: wyraźny.

Grzbiet: mocny, dobrze umięśniony, wyrostki kręgów powinny być pokryte mięśniami.

Lędźwie: krótkie, szerokie, dobrze umięśnione.

Zad: szeroki i długi, nigdy nie krótki i ścięty, tylko lekko opadający w kierunku ogona, dobrze umięśniony. Szeroka miednica.

Klatka piersiowa: raczej głęboka niż szeroka, mostek jak najdłuższy, żebra dobrze wysklepione.

Linia dolna i brzuch: elegancko podciągnięta, brzuch szczupły.

OGON:

Wysoko osadzony, stanowi przedłużenie linii grzbietu, gruby u nasady, zwężający się. Średniej długości, z długim piórem, w spoczynku trzymany nisko, prosto lub tylko nieznacznie powyżej linii grzbietu, w ruchu lekko rozmachany, na jednej trzeciej części od końca może być delikatnie zagięty do góry.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: oglądane z przodu proste i raczej równoległe, oglądane z boku ustawione pod tułowiem. Odległość od podłoża do łokcia powinna być mniej więcej taka sama, jak odległość od łokcia do kłębu.

Łopatki: dobrze związane z tułowiem, mocno umięśnione. Łopatka tworzy kością ramienną kąt około 110°.

Ramię: możliwie długie, dobrze umięśnione.

Łokcie: przylegające do tułowia, nie są wykręcone ani na zewnątrz, ani do wewnątrz. Ramię tworzy z przedramieniem wyraźnie zaznaczony kąt.

Przedramię: dobrze umięśnione, ustawione pionowo do podłoża.

Nadgarstek: mocny.

Śródrezcze: nieznacznie nachylone.

Łapa: okrągła, wysklepiona, o zwartych palcach i dostatecznie mocnych, twardych opuszkach. Niezbyt obficie owłosiona. Zarówno w postawie, jak i w ruchu, łapy skierowane są prosto do przodu, nie do wewnątrz ani na zewnątrz.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: o mocnym kośćcu, oglądane z tyłu pionowe i równoległe ustawione. Dobrze kątowne stawy kolanowe i skokowe.

Udo: długie, szerokie i dobrze umięśnione, tworzy wyraźny kąt z miednicą.

Staw kolanowy: mocny; podudzie tworzy z udem wyraźny kąt.

Podudzie: długie, dobrze umięśnione i suche.

Staw skokowy: mocny.

Śródstopie: krótkie, ustawione pionowo do podłoża.

Stopa: okrągła, wysklepiona, o zwartych palcach i dostatecznie mocnych, twardych opuszkach. Niezbyt obficie owłosiona. Zarówno w postawie, jak i w ruchu, łapy skierowane są prosto do przodu, nie do wewnątrz ani na zewnątrz.

RUCH: przestrzenny, z dobrym napędem kończyn tylnych i odpowiadającym mu wykrokiem. Kończyny w ruchu stawiane równoległe. Pies ma się ładnie nosić. Inochód niepożądany.

SKÓRA: przylegająca, nie tworzy fałd.

SZATA:

Sierść: gęsta, średniej długości, co najwyżej lekko pofalowana, przylegająca i wodoodporna. Linie sylwetki nie mogą być optycznie zmienione przez zbyt obfitą sierść. Sierść na tyle gęsta, by chroniła przed złą pogodą, zranieniami i w trudnym terenie. Wadą jest krótki, gładki włos na uszach. Na kończynach przednich pióra, obfite pióra i biały koniec na ogonie. Długa, obfita sierść na klatce piersiowej nie jest pożądana.

Maść: czekoladowo-biała – łaciata, dereszowata z łatami, płaszczowa. Na głowie dopuszczalna biała strzałka. Podpalanie na kufie, nad oczami, wokół odbytu, **na uszach, ogonie i kończynach** jest dopuszczalne i nazywane „znaczeniami Jungklausa”.

WYMIARY:

Wysokość w kłębie: pies 56 cm, suka 54 cm, z dopuszczalnym odchyleniem +/- 2 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od ich nasilenia oraz wpływu na zdrowie i komfort życia psa.

WADY DUŻE:

- Ciężka, grubokoścista budowa.
- Znaczne odchylenie od prawidłowych proporcji lub wielkości.
- Więcej niż 50% powierzchni nosa w barwie mięsa, nos nakrapiany.
- Kufa szpiczasta, grzbiet nosa wklęsły.
- Zbyt jasne oko, oko jastrzębie (jasnożółte).
- Wyraźnie zbyt płytka klatka piersiowa, żebra płaskie lub beczkowate.
- Łokcie mocno wykręcone na zewnątrz lub do wewnątrz.
- Całkiem spionowane śródrezcze.
- Kończyny tylne wyraźnie iksowate lub beczkowate, tak w postawie, jak w ruchu.
- Luźne palce, płaskie łapy.
- Niezdarny chód.
- Włos na uszach krótkie i gładki albo zbyt długi i kędzierzawy.
- **Kędzierzawa sierść.**
- **Odchylenie od wzorcowej wysokości o więcej niż 2, ale nie więcej jak 4 cm.**

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna lękliwość.
- Wyraźnie nienormalna budowa lub zachowanie.
- Napastliwość, lęk przed zwierzyną lub strzałem.
- **Wyraźne odchylenie od typu płci**, wady budowy narządów płciowych.
- Nos w całości niepigmentowany.
- Jakiegokolwiek nieprawidłowości zgryzu lub uzębienia, z wyjątkiem braku dwóch lub dwóch nadliczbowych P1.
- Rozszczep podniebienia lub wargi.
- **Oko ptasie.**
- Entropion, ektropion, distichiasis (**podwójny rząd rzęs**).
- Widoczne podgardle.
- Mocno wygarbiony grzbiet.
- **Wyraźnie** łękowaty grzbiet, skrzywienie kręgosłupa.
- Zniekształcona klatka piersiowa, np. skrócony mostek.
- Ogon złamany, skrzywiony, zbyt długi lub zbyt krótki.
- Maść jednolita.
- Odchylenie o więcej niż +/- 4 cm od wzorcowej wysokości.
- **Niezdolność do pracy wskutek braku naturalnych instynktów, niezbędnych wszechstronnemu psu myśliwskiemu.**
- **Brak oszczekiwania zwierzyny lub szczekanie pod jej nieobecność.**

Uwaga:

Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.

Do hodowli mogą być użyte jedynie sprawne fizycznie i zdrowe psy, o budowie typowej dla rasy.

Ostatnie uzupełnienia wzorca zaznaczone tłustym drukiem.